

Solen er så rød, mor

Solen er så rød, mor,
og skoven blir så sort.
Nu er solen død, mor,
og dagen gået bort.
Ræven går derude, mor.
Vi låser vores gang.
Kom, sæt dig ved min pude, mor,
og syng en lille sang.

Himlen er så stor, mor,
med klare stjerner på.
Hvem monstro der bor, mor,
på stjernen i det blå?
Tror du, der er drenge, mor,
der kigger ned til mig?
Og tror du, de har senge, mor,
og sover li'som jeg?

Hvorfor blir det nat, mor,
og kold og bitter vind?
Hør den lille kat, mor,
denmjaver og vil ind.
Mågerne og ternerne
har ingen sted at bo.
Å hør, nu synger stjernerne.
De synger mig til ro.

Harald Bergstedt 1915
Carl Nielsen 1923/24